

Rendelkező rész

Magánszemély nem hivatkozhat valamely szerződéses felelősséggel kapcsolatos, a közte és egy másik magánszemély között folyó peres eljárásban az építési termékek megfelelőségének a 89/106/EGK tanácsi irányelv 20. cikke (2) bekezdése szerinti, az ajtókra, ablakokra, ablaktáblákra, zsaluziákra, kapukra és a hozzájuk tartozó vasalatokra vonatkozó igazolási eljárásáról szóló, 1999. január 25-i 1999/93/EK határozat 2. és 3. cikkének, valamint II. és III. mellékletének utóbbi által történt megsértésére.

(¹) HL C 131., 2006.6.3.

A Bíróság (ötödik tanács) 2007. június 7-i ítélete (A Bundesverwaltungsgericht – Németország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Manfred Otten kontra Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(C-278/06. sz. ügy) (¹)

(A 1256/1999/EK tanácsi rendelettel módosított 3950/92/EGK tanácsi rendelet – A 7. cikk (2) bekezdése – Mezőgazdasági haszonbérlet megszüntése – A referenciamennyiség olyan haszonbérbe adó által történő átmeneti megszerzése, aki nem tejtermelő, és nem is áll szándékában tejtermeléssel foglalkozni – A referenciamennyiségnek az állami adásvételi szerveken keresztül a lehető legrövidebb időn belül egy termelőre való átruházása)

(2007/C 170/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht – Németország

Az alapeljárás felei

Felperes: Manfred Otten

Alperes: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesverwaltungsgericht – Az 1999. május 17-i 1256/1999/EK tanácsi rendelettel (HL L 160., 1999.6.26., 73. o.) módosított, a tej- és tejtermékágazatban kiegészítő illeték megállapításáról szóló, 1992. december 28-i 3950/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 405., 1992.12.1., 1. o.) 7. cikke (2) bekezdésének értelmezése – A tejtermelő gazdaságra kötött mezőgazdasági haszonbérleti jogviszony megszüntése esetén a referenciamennyiségek átszállása a haszonbérbe adóra, aki maga nem tejtermelő

Rendelkező rész

Az 1999. május 17-i 1256/1999/EK tanácsi rendelettel módosított, a tej- és tejtermékágazatban kiegészítő illeték megállapításáról szóló, 1992. december 28-i 3950/92/EGK tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tejtermelő gazdaságra kötött mezőgazdasági haszonbérleti szerződés megszüntésekor az ahhoz kapcsolódó referenciamennyiség visszaszállhat a haszonbérbe adóra, amennyiben e haszonbérbe adó – mivel nem tejtermelő, és nem is áll szándékában tejtermeléssel foglalkozni – az említett referenciamennyiséget az állami adásvételi szerveken keresztül a lehető legrövidebb időn belül olyan harmadik személyre ruházza, aki tejtermelő.

(¹) HL C 96., 2006.4.22.

A Bíróság (negyedik tanács) 2007. május 10-i végzése (a Regeringsrätten [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Skatterverket kontra A. és B.

(C-102/05. sz. ügy) (¹)

(Az eljárási szabályzat 104. cikke 3. §-ának első bekezdése – A tőke szabad mozgása – A letelepedés szabadsága – Adózás – „Koncentrált részvényesi szerkezetű társaság” által fizetett részvényosztalék – „Munkabér-szabály” – Ezen osztalék tőkejövdelemként történő adóztatása – Átalányhozam kiszámítása – A befektetett tőke és a munkabér egy részének bizonyos százaléka – Harmadik országban letelepedett fióktelep – E fióktelep alkalmazottai munkabérének figyelmen kívül hagyása)

(2007/C 170/14)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Regeringsrätten

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatterverket

Alperes: A. és B.

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Regeringsrätten – Az EK 56. és az EK 58. cikk értelmezése – Kis részvénytársaságok által fizetett osztalék megadóztatása – A befektetett tőke fiktív hozamának megfelelő összegű adókedvezmény, amely figyelembe veszi a társaság, annak leányvállalatai, illetve fióktelepei által fizetett munkabérek, amennyiben azok Svédországban adókötelesek – Valamely harmadik országban működő fióktelep által fizetett munkabérek figyelembevétele.

Rendelkező rész

Azon nemzeti intézkedés, amely a részvényes által befektetett tőke mellett az osztalékot fizető társaság által folyósított munkabér egy részét is magában foglaló számítási alap bizonyos százalékában meghatározott átalányhozam összegéig tőkejövedelemként adóztatja a részvényosztalékot, és ennek keretében nem teszi lehetővé e társaság fióktelepe vagy leányvállalata által valamely harmadik országban alkalmazott munkavállalók munkabérének figyelembevételét, döntően az EK 43. cikk és az azt követő cikkek szerinti letelepedés szabadságát érinti. Nem lehet e cikkekre hivatkozni olyan esetben, amely a tagállam valamely társaságának harmadik országban történő letelepedésére vonatkozik.

(¹) HL C 106., 2005.4.30.

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-150/06. sz., Smanor és társai kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott végzése ellen a Smanor SA, Hubert Ségaud és Monique Ségaud által 2007. február 13-án benyújtott fellebbezés

(C-99/07. P. sz. ügy)

(2007/C 170/15)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud (képviselők: J.P Ekeu és L. Roques ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A Bíróság (hatodik tanács) 2007. május 23-i végzésével elutasította a fellebbezést, és elrendelte, hogy a Smanor SA, valamint H. és M. Ségaud maguk viseljék saját költségeiket.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik kibővített tanács) által a T-340/03. sz., France Télécom SA kontra Bizottság ügyben 2007. január 30-án hozott ítélet ellen a France Télécom SA által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés

(C-202/07. P. sz. ügy)

(2007/C 170/16)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: a France Télécom SA, korábban a Wanadoo Interactive SA (képviselők: O.W. Bouwer, H. Calvet, J. Philippe és T. Janssens ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága által a T-340/03. sz., Franca Télécom SA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét, amelyben elutasította az [EK 82.] cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.233 Wanadoo Interactive-ügy) 2003. július 16-án hozott bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet;
- és következésképpen:
 - vagy utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és kötelezze új ítélet hozatalára; vagy
 - adjon helyt a felperes által az elsőfokú eljárásban benyújtott kérelmeknek, és hozzon az [EK 82.] cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.233 Wanadoo Interactive ügy) 2003. július 16-án hozott bizottsági határozatot megsemmisítő jogerős ítéletet; továbbá
 - kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes hét jogalapot hoz fel fellebbezése alátámasztására.

Első jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a veszteségek megtérülésének lehetőségére vonatkozó indokolási kötelezettségét, amelyet a versenytársak áraihoz való igazodással kapcsolatos jog bizonyítása kapcsán kellett volna bizonyítani, és amelyet az Elsőfokú Bíróság minden indokolás nélkül utasított el.

A felperes második jogalapjában fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 82. cikket azzal, hogy elutasította a Wanadoo azon jogát, hogy árait jóhiszeműen versenytársainak áraihoz igazítsa. Ezt a jogot maga a Bizottság határozathozatali gyakorlata, a Bíróság ítélkezési gyakorlata, valamint a szakirodalom, illetve a francia versenyhatóságok is elismerik, és amely jog gyakorlása egyébiránt a felperes egyetlen lehetősége volt arra, hogy a piacon megőrizze versenyképességét.

A felperes harmadik jogalapjában fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság azzal is megsértette az EK 82. cikket, hogy nem bírálta felül a Bizottság által a költségfedezet kiszámítása tekintetében alkalmazott módszert, ami eltorzította a felfaló árpolitika vizsgálatának a Bíróság által megkövetelt tesztjét. A Bizottság által használt módszer ugyanis nem teszi lehetővé annak feltárását, hogy a Wanadoo által szerzett előfizetők előfizetésük időtartama alatt nyereséget vagy veszteséget okoztak-e az utóbbinak.